

повне видалення пухлини неможливе, променева терапія є ефективним методом лікування м'якотканинних сарком у собак.

МОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ПЕЧІНКИ ПРИ ОЖИРІННІ КІШОК

*Логвінова В. В. к. вет. наук., ст. викладач, Гладішева Є. магістрант
lohvinova.v.v@dsau.dp.ua*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Вступ. Гіподинамія, висококалорійне і часто незбалансоване годування, стрес-фактори здатні провокувати накопичення надмірної маси тіла та ожиріння у дрібних домашніх тварин. Численні дослідження, проведені в ряді країн світу, свідчать, що ожиріння дрібних домашніх тварин варіює від 22 до 40% популяції.

Ожиріння у собак і кішок - серйозна проблема, яка скорочує тривалість життя і істотно підвищує захворюваність. Ожиріння впливає на стан здоров'я в цілому, а також і шляхом механічної компресії органів і надмірного навантаження на суглоби. У кішок з ожирінням асоційовані такі захворювання, як цукровий діабет, хвороби печінки, новоутворення, хвороби зубів, дерматологічні захворювання і патологія нижніх відділів сечовивідних шляхів. Прогресування захворювань, які розвинулися на тлі ожиріння, веде до розвитку поліорганної патології і загибелі. Наслідки виникаючих відхилень не тільки створюють дискомфорт, а й часто загрожують життю тварин. У зв'язку з цим особливо важливим є адекватна діагностика і терапія таких пацієнтів. Патологія травної системи продовжує залишатися однією з найбільш актуальних проблем теоретичної і практичної ветеринарної медицини. Незважаючи на великі успіхи в профілактиці, діагностиці, спеціалізованого лікування, хвороби печінки залишаються важкими захворюваннями, нерідко приводять до загибелі тварин.

Мета дослідження виявити закономірності морфофункціональних змін формених елементів крові при ожирінні, патологіях печінки дрібних домашніх тварин.

Матеріал і методи дослідження. Досліджували кішок та котів різного віку та статі.

Результати наших досліджень допоможуть більш повно оцінювати стан тварин із захворюваннями печінки і можуть слугувати методологічною основою для застосування системного аналізу в лабораторній практиці ветеринарних клінік.

Дослідження загального клінічного аналізу крові, напрацювання даних і вміння їх інтерпретувати дозволять швидко проводити первинне обстеження великої групи тварин, отримувати точні дані про склад і функціональної активності клітин крові, виявляти приховані захворювання і початкові стадії захворювань, при яких клінічні ознаки ще не встигли розвинутися, а також дозволять прогнозувати розвиток і результат багатьох хвороб.

Клінічними проявами метаболічного синдрому у кішок є вісцеральне ожиріння, нефрологічні і гепатобіліарні захворювання. Біохімічними проявами метаболічного синдрому були гіперхолестеринемія, гіпертригліцеридемія і гіперглікемія. Гематологічні дослідження не виявили порушень морфологічного складу крові. Механізм виникнення гематологічних порушень при захворюваннях печінки складний і його вивчення має істотне значення для цілеспрямованої патогенетичної терапії хворих із захворюваннями печінки. Проведення подібних досліджень щодо з'ясування клініко-гематологічних паралелей при гострих і хронічних захворюваннях печінки багато в чому сприяє більш поглибленому розумінню патогенезу і послужить підставою для диференціальної діагностики, профілактики та ефективного лікування.

Встановлено, що при ураженні печінки в патологічний процес втягується і система крові, що істотно впливає на перебіг захворювання і має враховуватися при встановленні прогнозу і призначенні лікування.

УДК 619:636.7:615.9

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРЕВЕНТИВНО-ЛІКУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ЗА ЕНТЕРОКОЛІТУ У СОБАК

*Шульженко Н.М., к. с.-г. наук, доцент, Яровчик А. С., студентка,
shulzhenko.n@ukr.net*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Вступ. Ентероколіт – це захворювання, яке на пряму зв'язано з шлунково-кишковим трактом. Зазвичай запалення кишечника виникає як вторинний процес. У зв'язку з різноманітними чинниками, що обумовлюють розвиток ентероколіту, не завжди можна правильно діагностувати хворобу і провести своєчасне лікування.

Мета досліджень полягала у визначенні ефективності превентивно-лікувальних заходів щодо ентероколіту у собак.

Матеріал і методи досліджень. Дослідження проводилися впродовж 2020-2021 років в умовах Верхньорогачицької районної державної лікарні ветеринарної медицини, Каховського району, Херсонської області. Обрали дослідну та контрольну групу тварин (по 5 тварин у кожній) та призначили наступну схему лікування: левоміцетин, фуразолідон, активоване вугілля, етамзілат, но-шпа. Для дослідної групи додатково призначили біфідумбактерин, супрастин та відвар кори дуба. Також тваринам була призначена дієтотерапія та вітамінотерапія протягом 1-2 місяців.

Результати досліджень. Впродовж досліджень було визначено, що даним захворюванням частіше хворіє молодняк. Ентероколіт частіше реєструється у тварин віком до 2 років – 41 випадків (63,2 %), від 2 до 5 – 14 випадків (21,5%), від 5 – 10 випадків (15,3%). Клініка ентероколіту часто супроводжується діареєю, іноді розвивається запалення заднього проходу. Пальпацією виявляють легку ригідність черевної стінки та болючість, аускультациєю – посилення перистальтичних шумів. За рентгеноскопії кишечника відзначали прискорене проходження контрастної речовини. Ентероколіт, як первинна хвороба, виникав у тварин внаслідок неправильного годування, як вторинна – має різноманіття факторів, що обумовлюють його розвиток. В усіх випадках спостерігали втрату апетиту, пригнічення, болючість черевної стінки.

За гематологічного дослідження виявили нейтрофільний лейкоцитоз із зсувом вліво, мікроцитарну анемію, гіпопротеїнемію, гіпоальбумінемію, гіперглобулінемію, лімфопенію, гіпокальціємію і гіперхолестеринемію.

Застосування призначеної схеми лікування собак, хворих на ентероколіт позитивно вплинуло на загальний стан тварин. Спазмолітики усунули больовий синдром і тварини стали жвавіші. Комплексне лікування призвело до покращення апетиту та дефекації. Подальша дієтотерапія та вітамінотерапія сприяла нормалізації стану мікрофлори кишечника. У дослідної групи тварин нормалізація роботи шлунково-кишкового тракту відбулася на 4-5 добу, у контрольної – на 6-7 добу.

Висновки. Під час досліджень встановлено, що динаміка одужання тварин була кращою за використанням схеми лікування, яка включала препарати для відновлення нормальної флори кишечника (біфідумбактерин), десенсибілізуючі (супрастин) та в'яжучі (відвар кори дуба) засоби. У разі своєчасного та правильного лікування у собаки спостерігається позитивна динаміка та усунення клінічних симптомів, але для значної